

betaler til kommuner med meget almennyttigt byggeri.

Boligselskabernes situation

Boligselskaberne har helt klart pligt til at sikre, at reglerne i lov om boligbyggeri ikke overtrædes gennem 3,3-reglen eller lignende bestemmelser. Men det er klart, at der må ydes en støtte til boligselskaberne til dækning af disse udgifter (huslejetab, lejetab m.v.), som kan opstå i forbindelse med tildelingen af boliger som led i løsningen af særlige sociale problemer eller som led i en social boliganvisning, jfr. nedenfor.

En social boliganvisning

Det må kraftigt frarådes, at der i større eller mindre omfang etableres en kommunal anvisning af almennyttige boliger. Mange lejere er i forvejen mere end tilstrækkeligt afhængige af det kommunale apparat, og det er derfor langt mere betryggende, at boliganvisningen foretages af boligselskaberne (eller gennem en samlet social boliganvisning), hvor det bedre kan sikres, at den boligsøgendes boligbehov lægges til grund for afgørelsen om tildeling af bolig.

Derfor bør boliganvisningen på længere sigt omfatte alle lejeboliger i kommunen. Dermed kan sikres, at de dårligst stillede husstande, herunder ikke mindst mange børnefamilier med lave indkomster, får en reel mulighed for fortrinsret til lejeboliger af rimelig standard til en overkommelig leje.

For at sikre dette er det nemlig nødvendigt at inddrage den private udlejningsmasse og sikre, at

disse boliger også udlejes efter sociale kriterier.

Målet med en sådan social boliganvisning sikres bedst ved, at det er lejerne selv, der gennem deres lokale organisationer (dvs. lejerforeninger, almennyttige andelsboligforeninger, beboerforeninger m.v.) administrerer boliganvisningen, og ved, at det er lejernes organisationer på landsplan, der fastsætter de generelle regler for denne administration.

På ungdomsbolig- og værelsesområdet er det væsentligt, at de uddannelsessøgendes organisationer indgår på linje med lejerorganisationer (kollegianerråd m.v.).

De generelle regler for den sociale boliganvisning skal sikre, at netop de husstande med lav indkomst, som især rammes af bolignøden, som i øjeblikket tvinges til at søge de meget dyre lejlig-heder, og som har brug for en god bolig til en overkommelig husleje, får fortrinsstilling til sådanne boliger, når de er ledige.

Afslutningsvis skal det understreges, at en sådan social boliganvisning jo ikke vil løse lejernes problemer i den forstand, at bolig mangelen derved forsvinder, men det vil være en akut sikring for de dårligst stillede på boligmarkedet. En virkelig løsning forudsætter bl.a. et vældig forøget almennyttigt byggeri, et huslejestop, en forbedret boligsikring m.v. Der skal blot her henvises til venstresocialisternes forslag herom B 57 (forslag til folketingsbeslutning om styrkelse af boligbyggeriet), L 105 (forslag til lov om huslejestop) og L 106 (forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte (forbedring af boligsikring m.v.)), alle fremsat den 14. marts 1984.